

i Ze sborových akcí

Út	14. 1.	14:30	setkání starších věkem
Čt	16. 1.	19:00	Setkání nad biblí na faře
Ne	19. 1.	9:30	bohoslužby s Večeří Páně, Ester Čašková
Út	21. 1.	14:30	setkání starších věkem
Út	21. 1.	19:00	ekumenická biblická hodina (P. Filipi)
Ne	26. 1.	8:30	bohoslužby, Ester Čašková
Út	28. 1.	14:30	setkání starších věkem
Út	4. 2.	14:30	koncert pro nejen starší věkem (K.Fialová - viola)
Út	4. 2.	16:30	schůzka křesťanské služby
Čt	6. 2.	18:15	schůzka učitelů nedělní školy
Ne	9. 2.		Sborová neděle
Po	10. 2.	19:00	schůzka hospodářské komise
Út	11. 2.	14:30	setkání starších věkem
Út	18. 2.	14:30	setkání starších věkem
Út	25. 2.	14:30	setkání starších věkem

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Ochutnávka Hroznu v psím světě

Obsah

Vyryti do Božích dlaní	2
Zamyšlení nad stárnutím IV.	5
Rozhovory o samofinancování	6
Zastav se na chvíli	11

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří *Matěj Cháb, Jakub Rais, Jana Šarounová, Barbora Uličná a Adelaída Wernischová*. Jazykové korektury: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem L^AT_EX 2_ε připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

Vyryti do Božích dlaní

Kázání Martiny Lukešové na Vinohradech 29.12.2013

čtení: Iz 49,14 –16

Je pár dní po Vánocích, v uších nám ještě zní zvěst o narození děťátka v Betlémě, Spasitele Izraele a celého světa. . . jak ji slyšeli Marie a Josef, pastýři a nakonec i mudrci z východu. . . Ale už několik set let před Ježíšovým narozením, už tehdy Bůh jednal se svým lidem, už tehdy byla víze spásy jasná a živá.

Přítom to bylo v **časech velmi smutných, temných, bolestivých**. Jeruzalém byl rozbořený, Chrám zničený, část národa v zajetí v Babylóně. . . Výhled na nápravu veškerý žádný. Ze Siónu zní žalostné volání: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomněl.“ A do této situace přichází Boží zaslíbení: že co je rozbořené, bude zase vystavěné, že opuštěný lid není zapomenutý, že Boží věrnost je nesrovnatelně větší než věrnost lidská.

Je zajímavé, že Hospodin nereaguje na tu první výtku, že **opustil svůj lid**, ale až na tu druhou – **že na svůj lid zapomněl**. Někdy si lidé myslí, že když Boha ve svém životě necítí, tak že on o jejich problémech ani neví, že na ně zapomněl. Ale není to tak. I v době utrpení je s námi a zachraňuje. Ať už to cítíme nebo ne. Říká: vždyť ani matka nezapomíná na své pacholátko, a i kdyby snad některá zapomněla, já na Tebe (můj lide) nezapomenu.

Mateřská láska je nejsilnější láska vůbec. Přítomné matky by asi potvrdily, že když je jejich vlastní dítě v nebezpečí, jsou schopné změnit se v lité saně a chránit ho silou, o které ani netušily,

že ji mají. Není nebezpečnějšího tvora na světě než matka, která chrání svoje mládě. **Zároveň** k tomu svému mláděti nebo dítěti dokáže být neskonale něžná, tolerantní a ohleduplná. A to přesto, že mateřství se vlastně vůbec nevyplatí (měřeno finančně), je vyčerpávající a často frustrující. Je to bezpodmínečná péče o někoho, kdo není schopen tu péči vrátit.

A tak je to s Bohem a s námi. *Tak jako matka miluje a ochraňuje svoje dítě, tak já miluji a ochraňuji vás. A i kdyby některá zapomněla, já nezapomenu. Bezpodmínečně a bez výjimky.*

A následuje: vždyť i kdybych tě krásně chtěl zapomenout, nemůžu. Vyryl jsem si tě do dlaní. Nevím, jak často se přes den koukáte na svoje dlaně, já normálně ne, ale vidím je pokaždé, když něco dělám. A tak, když je něco na dlaní, v dlaní, je to **nezapomenutelné**. Vrací se před oči stále znovu. Ale vyrýt do dlaní? Dřív, když jsme nechtěli něco nebo někoho zapomenout, napsali jsme si třeba deník. Dnes si často lidé důležité události a osoby tetují na kůži. I prstýnek na ruce je připomínkou někoho, koho máme rádi. Ale něco vyrytého v dlaních jsem ještě neviděla. Vyrytí je hluboká a bolestivá rána. Rány v dlaních mě přivádějí v myšlenkách zpátky k Vánocům a ještě blíž k Velikonocům.

Bůh, který v době babylónského zajetí zaslubuje slitování a pomoc svému lidu, ten Bůh sestoupil na zem a stal se člověkem. Úplně obyčejným, na společenském žebříčku by byl nejspíš hlu-

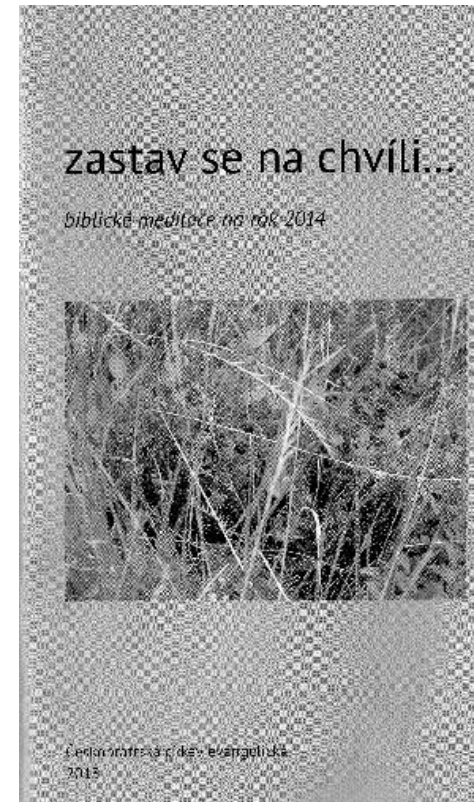
Z rozhovoru vzešel názor na to, jak by sbor měl odpovědět na otázku, který z modelů by upřednostnil: většina přítomných preferovala model D. Tento názor posloužil jako základ pro vytvoření návrhu k usnesení staršovstva, které bylo přijato. Tím jsme prozatím splnili povinnost, kterou nám uložila synodní rada naší církve. Nemyslím, že bychom na toto

téma měli s ulehčením zapomenout. Ať se nám to líbí nebo ne, je více než pravděpodobné, tedy téměř jisté, že do pár let budeme prožívat novou situaci, týkající se financování naší církve. Čím častěji budeme o tématu mezi sebou konkrétně mluvit, tím lépe.

Matěj Cháb

Zastav se na chvíli

Recenze publikace Pavla Filipiho

na Žalm 103 byla vydána před Vánoci, vydala ji ČCE ve spolupráci s nosislavským sborem ČCE. Je doplněna zamyšlením nad heslem JB roku 2014 a modlitbami Manfreda Josuttise v překladu Ondřeje Macka.

Pokud bychom chtěli, můžeme přečíst každý měsíc jednu meditaci, nejspíš ale útlou knížečku přečteme dříve než za rok. A nebojme se, nejde o teologické pojednání, kterému obyčejný návštěvník bohoslužeb bude obtížně rozumět. Dobrá teologie v ní jistě je – zárukou je již autorovo jméno – ale zaujme především srozumitelným a niterným vyjádřením víry, která se odevzdává do Boží ruky, s vědomím Jeho svrchovanosti, ale i nekonečné milosti a pochopení pro lidské slabosti. Není v ní varovně zdvižený poučný prst, ale až dojemné spolehnutí na Pána. Celou knížku je asi možno shrnout právě do hesla pro rok 2014 – Mně však v Boží blízkosti je dobře (Ž 73, 28).

Publikaci je možno si objednat na adrese FS ČCE v Nosislavi, Masarykova 156, 69164 Nosislav, nosislav@evangnet.cz

Knížka dvanácti biblických meditací

jaš

1% výnosu fondů nad inflaci a 1% růstu mezd nad inflaci lze rovnováhy dosáhnout při 6% růstu PF ročně. Pro solidaritu s finančně méně nadanými sbory je určena částka 10% celkového výběru

Model E– vývoj plateb do PF

2014	2018	2023	2028
81 100 Kč	110 165 Kč	185 635 Kč	312 806 Kč

Pro zvažování jednotlivých modelů je také dobré znát „kondici“ našeho sboru, nebo lépe našich salátníků. **Základní údaje jsou tyto: sbor eviduje cca 150 salátníků a roční výše saláru je cca 400 000 Kč.**

Jak jsme si s tématem poradili?

Ve vinohradském sboru již proběhly všechny části plánovaného třídílného zamýšlení nad danou problematikou.

Nejprve jsme vyplňovali anketu, ze které vyplynulo, že většina těch, kteří odpověděli na otázku, jak by měla církev využít paušální náhradu (zpět se vrátilo 24 vyplněných dotazníků, na tuto otázku odpovědělo 20 respondentů), se kloní k modelu D (12), část k motelu B (5), část k modelu C (3) a část k modelu A (2). Anketa byla také zaměřena na určitý pohled na úkoly a fungování sboru v budoucnosti – z odpovědí plyne, že všichni respondenti považují za hlavní účel existence sboru konání bohoslužebných shromáždění. Většina ještě zmínila vytváření společenství, dále v odpovědích zazněla silněji ještě misijní, pastorační a katechetická stránka sborové práce. Ohledně obsazení sboru předpokládá většina respondentů, že sbor by měl být obsazen jedním farářem, jak je tomu

PF. V prvních letech nashromážděné prostředky, sloužící svými výnosy ke spolufinancování, představují cca něco přes 1,7 mld. Kč v hodnotách roku 2013

dnes.

Druhou částí byl rozhovor nad základní otázkou „Proč je tu náš sbor?“, rozpracovanou podle manuálu k rozhovoru, který zaslala synodní rada. Mluvili jsme o tématech svědectví, bohoslužeb a katecheze, služby potřebným, ekumenického společenství, sborového společenství křesťanů a odpovědného spravování svěřených prostředků.

Mým zcela subjektivním dojmem z rozhovoru je, že jedním z bolavějších míst vinohradského sboru je otázka saláru. Jsme v situaci, kdy jen velmi malá část z nás platí oněch pět doporučených procent z čistého příjmu ročně, a zároveň nemáme mnoho chuti k rozhovorům (které by k něčemu vedly) nejen nad tématem obecně (proč a kolik na salár dávat), ale i zcela konkrétně mezi sebou (proč jsme se rozhodli dávat právě tolik, kolik dáváme, a zda bychom toto své rozhodnutí uměli změnit). Z ostatních okruhů jsem (opět ale zcela subjektivně) měl pocit spíše radostný.

Třetí částí sborového přemýšlení byl rozhovor u příležitosti lednového otevřeného staršovstva, kde jsme se vrátili podrobněji k jednotlivým možnostem užití klesajícího státního příspěvku na činnost církve a zákonem přidělené paušální náhrady.

boko pod námi všemi, kdo tu dnes jsme. A přece, **ON byl naplněním toho izajášovského zaslíbení Spásky.** A poznal to i spravedlivý Simeon. V prvním čtení jsme slyšeli, že Simeon chválil Boha, když v Chrámě narazil na malého Ježíše. Chválil Boha, protože už v tom malém dítěti viděl toho s dlaněmi rozrytými hřebíky z kříže. Viděl toho, kdo má znamení na (v) dlaních. Rány sloužily nejen jako důkaz učedníkům o **zmrtvýchvstání Páně**, ale jsou také Kristu věčnou upomínkou těch, pro které zemřel. Tak nás má zaznamenané. Ne perem, ale svojí vlastní krví. Ne povrchně, ale skrz na skrz, a tak nemůže to, co stejně ani nechce, totiž **zapomenout na nás.** Tohle je to poselství: *Nemusíš se bát, že bych na Tebe, člověče, kdy zapomněl.* Vždyť vyrytím do Jeho dlaní jsme všichni zaznamenaní v těch ranách jako **spolupodílníci Božího smíření s člověkem**, které se naplnilo v Kristu.

„Hle vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále“. Jeruzalém je v ruinách, hradby jsou rozmetané po okolí. Ubohé město, bezbranné, vyřabané, bez Chrámů. . . tak asi i bez Boží přítomnosti. . . ? Vlastně úplně bezvýznamné. Aspoň politicky. Ovšem v očích Hospodinových je to jinak. Hospodin vrací Jeruzalému jeho důstojnost a krásu. Dává mu bezpečí hradeb. Ne těch kamených, které nepřítel může zničit. Vždyť Jeruzalém si postavil vysoké a tlusté hradby, dokonce dvoje. A nepomohlo to. Byly rozbořeny a Chrám Boží nakonec taky. V dnešní rychlé a náročné době i my si zkusíme stavět kolem sebe hradby. A nějakou dobu nás mohou ochraňovat – před stresem, před tím, abychom se zabývali aktuálními problémy, před ostatními

lidmi. Jenže pak můžeme dopadnout jako tenkrát Jeruzalém – během chvíle hradby povolí a z nás se stane ruina. Ony totiž hradby nejen chrání, ale také izolují. Lidská hradba izoluje – těžko se přes ni **volá o pomoc a těžko se volá i pozhánání.** Hospodinova hradba naopak obnovuje zničené, obléká obnažené, dává důstojnost poníženému. A jestli izoluje? Nevím, ale nový Jeruzalém, jak je popsán v Janově zjevení má 12 velkých bran, a ty jsou otevřené ve dne i v noci. . .

Ale zpět k našemu proroctví. Z Božího města jsou ruiny, ale Hospodin sám už je vidí důstojné, majestátné. To mi připomíná obavy o budoucnost církve. . . i té naší. Starosti o finance jsou jistě částečně opodstatněné, ale nesmíme zapomenout, že církev žila a bude žít dál z péče Boží. To vidíme v zemích, kde jsou křesťane pronásledováni. Nikdo jim žádné peníze nedává, naopak, jsou vyvlastňováni, vězněni, zabíjeni. Nechávací se zabít v důvěře, že jsou vyryti v Božích dlaních. Ač ubozí, špinaví, zranění, v očích Božích jsou už tím krásným novým Jeruzalémem. Žijí z Božího zaslíbení a jeho bezpodmínečné lásky.

I my jsme před Bohem jako dítě, odkázáni na JEHO bezpodmínečnou lásku. I my, nebo aspoň někteří z nás, jsme v životě přišli o svoje vysoké, pevné hradby. I mezi námi a všude ve světě jsou vnitřně vypálení a rozboření lidé. A i pro ně platí Hospodinovo slovo, že v jeho dlaních jsou znovu vystavení.

Tohle **napětí** mezi situací zde na zemi a Boží realitou mi trochu připomíná výrok bývalého prezidenta Václava Havla, že **Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.** Mně tenkrát bylo asi deset let a nechápala jsem, jak na tohle pan prezí-

dent přišel. Jeho naivita nebes se dotýká, říkala jsem si. Přeci je jasné, že lež světem vládne – pravdu zamlží a nakonec lež vyhraje. Stejně tak nenávisť. Ta zase plodí násilí a násilí hýbe dějinami. Jistě, výrok Václava Havla je třeba vidět v kontextu komunismu, nicméně tenkrát jsem si možná poprvé uvědomila, že to, **co prožíváme a vidíme kolem sebe, nemusí být ta konečná realita.** A když jsem se stala křesťankou, zjistila jsem, jakou opravdovou moc pravda a láska mají. Moc, která nevitězí silou, ale svojí **přitažlivostí.**

Vždyť po čem toužíme víc než po lásce? A i když to možná nepřiznáme a honíme se za úspěchem, za uznáním, za penězi, je to jen **náhraška toho, po čem každý člověk touží nejvíc.** Po přijetí, po lásce. A teď nemám na mysli

ani lásku přátelskou, ani lásku erotickou, ale lásku **bezpodmínečnou, obětavou, lásku agapé...** Tu, kterou mezi námi žil Ježíš Kristus a které my bez Boží přítomnosti nejsme schopni. Po téhle lásce toužíme.

A Bůh říká už skrze izajášovské proctví: **Takový, jaký jsi, jsi milován.** Ať jsi jakkoli zubožený, já tě vidím důstojného, krásného. A tahle moc – láska Boží se odráží v znovu vystavěném Jeruzalému, v Božím lidu. To je Izrael, církev všude ve světě. I my na dnešních bohoslužbách. **I na nás se má odrážet Boží obětavá láska k lidem.**

I když jí nejsme sami ze sebe schopni, známe její pramen. A tak tuhle lásku můžeme předávat tak, jak jsme ji sami přijali od toho, **který si nás vyryl do svých dlaní.** Amen.

Z modliteb, které zazněly ve vinohradském sboru

Pane Ježíši Kriste,
vyznáváme, že nás trápí, že tolik lidí mlčí a nehodnotí správně tvůj život a tvé dílo spasení. Oni nevědí, že si ty zasloužíš všechnu naši chválu.

Pane, ty máš kromě svých věrných i jiné další, které také chceš zachránit. Dej, abychom jim nebyli překážkou a pohoršením. Dej nám vědomí odpovědnosti za ně. Prosíme: Pane, smiluj se!

Pane, ty máš na mysli dobro člověka. Prosíme, uzdrav nemocné, podepři slabé, upokoj nervově a duševně choré, zaplň

mezeru po odchodu drahého. Pane, smiluj se!

Pane, ty jsi dobrý pastýř své církve. Pamatuj na zmenšující se společenství našich sborů, na rodiny s pokřtěnými dětmi, na unavené kazatele, na presbytery a jiné pracovníky ve sboru. Pane, smiluj se!

Pane, tvé kralování je viditelné ve světě. Dej moudrost vládcům a odpovědnost vědcům, posunuj svět k budoucí dokonalosti. Pane, smiluj se! Amen.

28.2.1988 / 30.9.2012/ 3.1.2014

podle rozhodnutí synodu. Při zachování počtu kazatelských úvazků, 1% výnosu fondů nad inflaci a 1% růstu mezd nad inflaci lze rovnováhy dosáhnout při 5% růstu PF ročně. Pro solidaritu s finančně méně nadanými sbory

Model C – vývoj plateb do PF

2014	2018	2023	2028
81 100 Kč	104 291 Kč	153 238 Kč	225 157 Kč

Model D představuje příklad kompromisní cesty k samofinancování. Pro financování platů kazatelů je použita celá klesající dotace a polovina restituční náhrady. V období počátečního relativního přebytku financí je vytvářena rezerva, jejíž výnos je opět použit pro platy kazatelů. Druhá polovina restituční náhrady bude použita pro náklady typu diaconických a rozvojových projektů.

Model D – vývoj plateb do PF

2014	2018	2023	2028
81 100 Kč	106 231 Kč	163 450 Kč	251 488 Kč

Model E představuje přísnější variantu situace modelu C. Do Personálního fondu sice vstupuje celá restituční náhrada, která je v plné míře akumulována či investována, do průběžného financování platů kazatelů však smí být použit každoročně pouze výnos z uložených a investovaných prostředků. Na rozdíly od modelu C nebude pro výplaty mezd použita část základu restituční náhrady, ale pouze její výnos. Tato cesta vytváří největší rezervu do budoucna. V počátku je ovšem ná-

je určena částka 10% celkového výběru PF. V prvních letech nashromážděné prostředky, sloužící svými výnosy ke spolufinancování, představují cca něco přes 1,1 mld. Kč v hodnotách roku 2013.

Při poklesu počtu kazatelských úvazků o 1 ročně, 1% výnosu fondů nad inflaci a 1% růstu mezd nad inflaci lze rovnováhy dosáhnout přibližně při 6% růstu odvodu do PF ročně. Stav samofinancování by bylo dosaženo až po roce 2045. V prvních letech nashromážděné prostředky, sloužící svými výnosy ke spolufinancování, představují cca něco přes 570 mil. Kč v hodnotách roku 2013.

růst odvodu do Personálního fondu poněkud větší, ke konci období relativně klesá. Pro financování platů kazatelů je použita klesající státní dotace na mzdy i celý výnos akumulované restituční náhrady. Ostatní projekty, např. diaconické a rozvojové, nejsou zcela opomenuty. Ročně je používáno např. 3 mil. Kč (přibližně 4% restitučních náhrad – částka zvolená odhadem a určená k budoucímu upřesnění) pro projekty mimo mzdový systém podle rozhodnutí synodu. Při zachování počtu kazatelských úvazků,

v pátém, desátém a patnáctém roku třicetiletého přechodného období.

Modely přechodu k samofinancování

Model A popisuje situaci, kdy se církev nebude chovat racionálně a nedojde k žádné změně chování. Počet kazatelů se nezmění, nevzroste ani obětavost členů sboru, nebudou provedena žádná racionalizační opatření a odvod do Personálního fondu poroste jako dosud pomalu, tedy přibližně o 1% ročně. Pro financování platů kazatelů budou spotřebovány všechny prostředky získané podle zákona 428/2012 Sb., klesající dotace i veškeré restituční náhrady.

Model B představuje nejrychlejší cestu k samofinancování. Vyhovuje v určitém ohledu požadavku některých členů církve, že restituční peníze mají být jako zdroj financování kazatelů odmítnuty.

Restituční náhrady nejsou proto vůbec pro financování platů kazatelů použity. Pro financování platu kazatelů je použita pouze klesající státní dotace, i původně určená na platy kazatelů. Ta je v letech 2014 a

Model B – vývoj plateb do PF

2014	2018	2023	2028
81 100 Kč	120 511 Kč	242 392 Kč	491 785 Kč

Model C představuje příklad nejpomalejší cesty k samofinancování. Pro financování platů kazatelů je použita klesající státní dotace na mzdy i celá restituční náhrada. V období počátečního relativního přebytku financí je vytvářena rezerva, jejíž výnos je opět použit pro platy kazatelů. Pro průběžné financování

2015 zachována ve stávající výši a následně bude klesat každý rok o 5%. Aby bylo možné zachovat stávající platy kazatelů, bude nutné tento „výpadek“ dotace nahradit zvyšováním odvodu do Personálního fondu. Restituční náhrady by byly věnovány na jiné účely, které by specifikoval synod (např. diakonické projekty a jiné náklady mimo mzdový systém církve, investice církve do vzdělávání apod.).

Pro potřeby modelu zůstal počet kazatelských úvazků zachován. Vyrovnaného financování je možné dosáhnout ročním zvyšováním odvodu do PF přibližně o 12% nad míru inflace. Pro solidaritu s finančně méně nadanými sbory je určena částka 10% celkového výběru PF v církvi.

Toto razantní zvyšování PF by bylo nutné provádět v letech 2015 nebo 2016 až 2031. Po této době by odvod do PF byl zvyšován již jen o míru inflace a o míru mzdové inflace. V roce 2031 by bylo dosaženo přibližně stavu samofinancování a od této chvíle by odvod do PF rostl pouze inflačně, případně by byl mírně upraven podle okamžitých podmínek v ČCE.

platů kazatelů je možné použít přímo i část restitučních náhrad. Ostatní projekty, např. diakonické a rozvojové, nejsou zcela opomenuty. Ročně je používáno např. 6 mil. Kč (přibližně 8% restitučních náhrad – částka zvolená odhadem a určená k budoucímu upřesnění) pro projekty mimo mzdový systém

Vánoční hra

Zamyšlení nad stárnutím IV.

Prísł. 10, 27

Nedopusťte, aby strach ovládl vaše pozdější roky. Nedejte se zlomit takovými věcmi, jako jsou finance, zdraví, samota, ztráta přátel a příbuzných. Bible praví (Kazatel 11,5): „Jako nevíš, jaká je cesta větru, ani nevíš, jak v životě matky vznikají kosti, tak neznáš dílo Boha, který to všechno koná.“

Život má mnoho oblastí, kterým nikdy neporozumíte, avšak byl to Pán Bůh sám, který vás postavil tam, kde právě jste. A proto (Prísloví 3, 5–8): „Důvěřuj

Hospodinu celým srdcem, na svou rozumnost nespolehej. Poznávej ho na svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. Nebuď ve svých očích moudrý. Boj se Hospodina, od zlého se odvráť. To dá tvému tělu zdraví a svěžeš tvým kostem.“

Svěřte všechno neznámé, nepochopitelné do Boží ruky a uprostřed starostí mu důvěřujte. (Kaz 11,6) „Rozsévej své símě zrána, nedopřej svým rukám klidu do večera, neboť nevíš, zda se zdaří to či ono.“

Nemáme jen vegetovat, pasivně pře-

žít, ale buďme aktivní v mezích možností. A každého dne se radujeme. Generál Mac Arthur řekl: „Léta mohou zvrásčit pleť, ale ztratíme-li zájem, zvrásčí naše duše. Když srdce chladne pod ledovým příkrovem pesimismu a cynismu, pak jste opravdu zestárlí.“

Dostali jste milost dlouhého života –

rozhodněte se, zda k němu přidáte věčnou radost za tento dar. (Kaz 11,8) „Když se člověk dožije mnoha let, ať se z nich ze všech raduje.“

Z Anglického křesťanského rozhlasu – květen 2011, přeložila

Dagmar Bružová

Vánoční hra

Rozhovory o samofinancování

Do věcí mírně převratných, které se odehrávají v této době, patří podle mne i zákon 248/2012. Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, kterému novináři říkají restituční zákon, ačkoliv slovo resti-

tuce v něm nenajdete. Překvapivě se ve velmi málo materiálech dozvíte něco o té převratnější stránce zákona – a sice že jde o zákon vedoucí k odluce církví od státu. Pokud vím, v Evropě je stav církevní od-

loučenosti dosti unikátní, jen Francie je v tomto ohledu „laickým“ státem. Jedno je jisté – církvím, tedy i té naší Českobratrské evangelické, přinese postupné odlučování se od státu převrat v pohledu na financování provozu sborů, v našem případě zejména financování práce duchovních. Synod i synodní rada konají přípravy a výsledkem je požadavek na farní sbory, aby si rozmyslely, jak by v těchto podmínkách odluky chtěly fungovat a jak by se, u vědomí potřeby změny financování provozu, mělo naložit s paušální náhradou a příspěvkem na provoz církví, čehož oběho se nám bude od státu ještě nějakou dobu dostávat.

Co bylo třeba projednat?

Zpočátku jen malá rekapitulace – synod na svém posledním řádném zasedání zaúkoloval usnesením synodní radu, aby nastartovala ve sborech rozhovor o tom, co dál. Přesné znění usnesení je toto:

Usnesení 3. zasedání 33. synodu č. 28/1, 28/2: 1. Synod ukládá synodní radě poskytnout předložené modely cesty ČCE k samofinancování sborům k rozhovoru. Modely budou doplněny výpočetními tabulkami, které umožní zhodnocení dopadu různých modelů cesty k samofinancování na finance konkrétního sboru. Dalšími podklady k rozhovoru budou následující materiály: vyhodnocení dotazníků zaslaných sborům v září 2012, teze vyplývající z dotazníku a pět modelů. Termín odeslání do sborů 30. 9. 2013. 2. Synod ukládá synodní radě vypracovat materiál, který poslouží jako manuál k vedení rozhovoru ve sborech a seniorátech (do 30. 9.).

A jak bylo usneseno, tak se i stalo –

do našeho sboru přišly materiály popisující jednotlivé možnosti (modely) dalšího finančního směřování církve a nakládání s paušální finanční náhradou, kterou bude stát naší církvi splácet v dalších 30 letech. V případě naší církve jde ročně o částku cca 75 000 000 Kč, navýšenou o roční inflaci. K takovému A je třeba ale říci také B. Doposud stát přispíval na mzdy duchovních naší církve částkou v podstatě velmi podobnou – v roce 2011 činil tento příspěvek cca 76 000 000 Kč. Tento příspěvek bude stát vyplácet tři roky v této výši, čtvrtý rok jej začne snižovat o 5 % ročně a tak to bude dělat 14 let. Celkem tedy bude stát vyplácet příspěvek na platy ještě celkem 17 let, z toho 3 roky v plné výši, v jedenáctém létě v poloviční výši a poslední rok, to jest sedmnáctý, ve výši už jen dvacetiprocentní.

Celé to znamená, že bychom měli zajistit kompletní samofinancování naší církve. Ne hned, ale neměli bychom s tím příliš otálet. V materiálech, které do sboru přišly, je uvedeno pět modelů, jak bychom se mohli k paušální finanční náhradě a k příspěvku na podporu činnosti církve (tak se podle zákona jmenuje příspěvek užívaný na financování platů duchovních doposud) chovat. Jako sbor máme za úkol vybrat jeden z navržených modelů a tuto naši volbu sdělit do 31. 1. 2014 do ÚCK. Jednotlivé modely jsou popsány níže. Protože každý z nich klade různé nároky na sbor – jde o výši ročních odvodů do Personálního fondu (PF) – je ke každému modelu (s výjimkou modelu A, kde změny nejsou nijak dramatické) ještě připojena informace o výši odvodu do PF v tomto roce a předpokládaná výše odvodů, tak jak by ji měl hradit náš sbor